

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Selv om man føler sig trygget ved, at det er fru Gitte Seeberg, er jeg knap så begejstret som hr. Jeppe Kofod, for der kom jo stort set bare støtte til de der forfærdelige nedskæringer, vi har set, og de er jo slomme.

Jeg vil godt spørge fru Gitte Seeberg, om hun synes, at det er bagatelagtigt, at f.eks. Folkekirkenes Nødhjælp nu er banket tilbage til niveauet fra 1991-1992 – 1989 i tal, men hvis det er indekseret så 1991-1992? Er det bare småting? Er det bare småting, at man har brugt den der grønthøster, hr. Jørn Jespersen nævnte, over for miljøet?

Jeg kunne så sige, at når kvindeaspektet bliver nævnt, så er det, man har lavet både i Eritrea og Malawi forfærdeligt. I Eritrea er det kvinder, der arbejder med landbruget. Der har været så meget krig, og nu kommer man og ødelægger gode samarbejder, der har været i gang, og som er meget roste. Det bliver ødelagt, og det er kvinderelateret.

Lad mig så endelig sige om aids-programmerne: Der bliver jo skåret meget, meget mere, end der bliver givet i den der lille aids-pose til sidst. Så skærer man bare i en masse programmer, og det gælder f.eks. i denne her sammenhæng Malawi.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Og så er det fru Gitte Seeberg. Og den næste fru Pernille Rosenkrantz-Theil, og hr. Jann Sjursen har jeg her.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Jeg vil lige tage det sidste først med hensyn til fru Margrete Aukens spørgsmål, eller var det måske snarere en kommentar:

Jamen Folkekirkens Nødhjælp må ligesom andre organisationer leve med den besparelse og den reduktion, men som nævnt i min ordførertale er det jo sådan, at under ét har der i de sidste 5 år været en 70-pct.s-stigning i ngo'ernes og organisationernes bidrag til dem, og der har regeringen valgt den såkaldte grønthøstermetode, og der er det jo op til den enkelte organisation at prioritere inden for den ramme.

Kl. 16.45

Så skal jeg skynde mig at svare hr. Jeppe Kofod og takke for de venlige ord, jeg fik med på vejen. Vi håber, at det også vil holde efter det, jeg nu siger.

Men det er rigtigt, at jeg den anden dag har sagt til Ritzau som en kommentar til Dansk Folkepartis ønske om, at ulandsbistanden skulle ned på 0,7 pct., at det afviser vi, og det vil sige, at det afviser vi fortsat.

Men jeg vil ikke her give noget tilsagn om, at det skal være et mål i sig selv, at vi skal ligge på 1 pct. af BNI. Der kan sagtens ske justeringer af det, men det, vi er gået til valg på, og det, regeringen har sagt, er, at der vil blive sparet 1,5 mia. kr. Det er det, der er sket nu, men som vi ser det, er det ikke et mål i sig selv at reducere.

Men det er klart, at Udenrigsministeriet, organisationerne osv. jo ligesom alle andre i samfundet må være med til at bære tingene, og det er så også det, vi har set her.

Derfor vil jeg ikke her give noget tilsagn, andet end at jeg kan sige, at vi synes, det ser fornuftigt ud dér, hvor vi ligger nu. Men om det skal være 1 pct., eller om det skal være en kvart procent mere eller mindre, vil jeg ikke lægge mig fast på her.

Men med hensyn til det med procenterne vil jeg gerne sige til hr. Jeppe Kofod, at vi har jo diskuteret det her spørgsmål masser af gange, og den nuværende regering har nu fremlagt noget, hvor vi ligger på 1 pct. Men sidst, vi diskuterede det, var det jo et stort problem, hvis vi skulle gå under den ene procent. Den tidligere regering har fremlagt noget, hvor der blev sagt 1,1 pct. Dengang diskuterede man, hvorvidt vores krav var urimelige, om ... undskyld, jeg skal holde op her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Nej, nej – nå, o.k.

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil og hr. Jann Sjursen og fru Margrete Auken, og nu kommer hr. Jørn Jespersen på også.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal se, om jeg kan nå begge mine to spørgsmål.

Jeg vil høre den konservative ordfører, om det er korrekt, at man i fremtiden ønsker at anvende en del af Mifresta-rammen til at købe sig fri af sine forpligtelser i forhold til begrænsningen af CO₂-udslip i henhold til Kyotoaftalen.

Det er jo sådan, at formelt set er det i orden at anvende Mifresta-midler til at købe sig fri af de forpligtelser, men det er også klart, at det på den anden side er et problem, at man på den måde ikke vil være med til at begrænse forureningen i